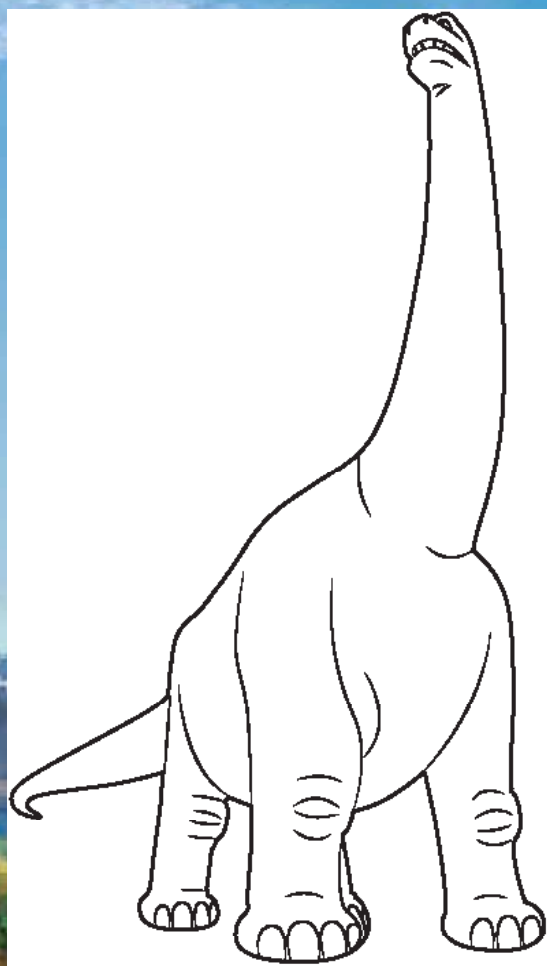
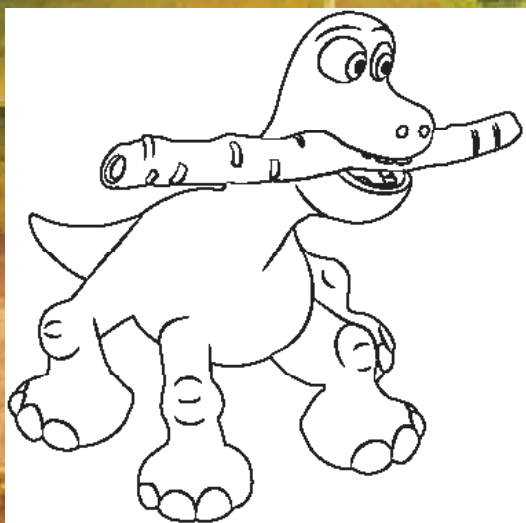
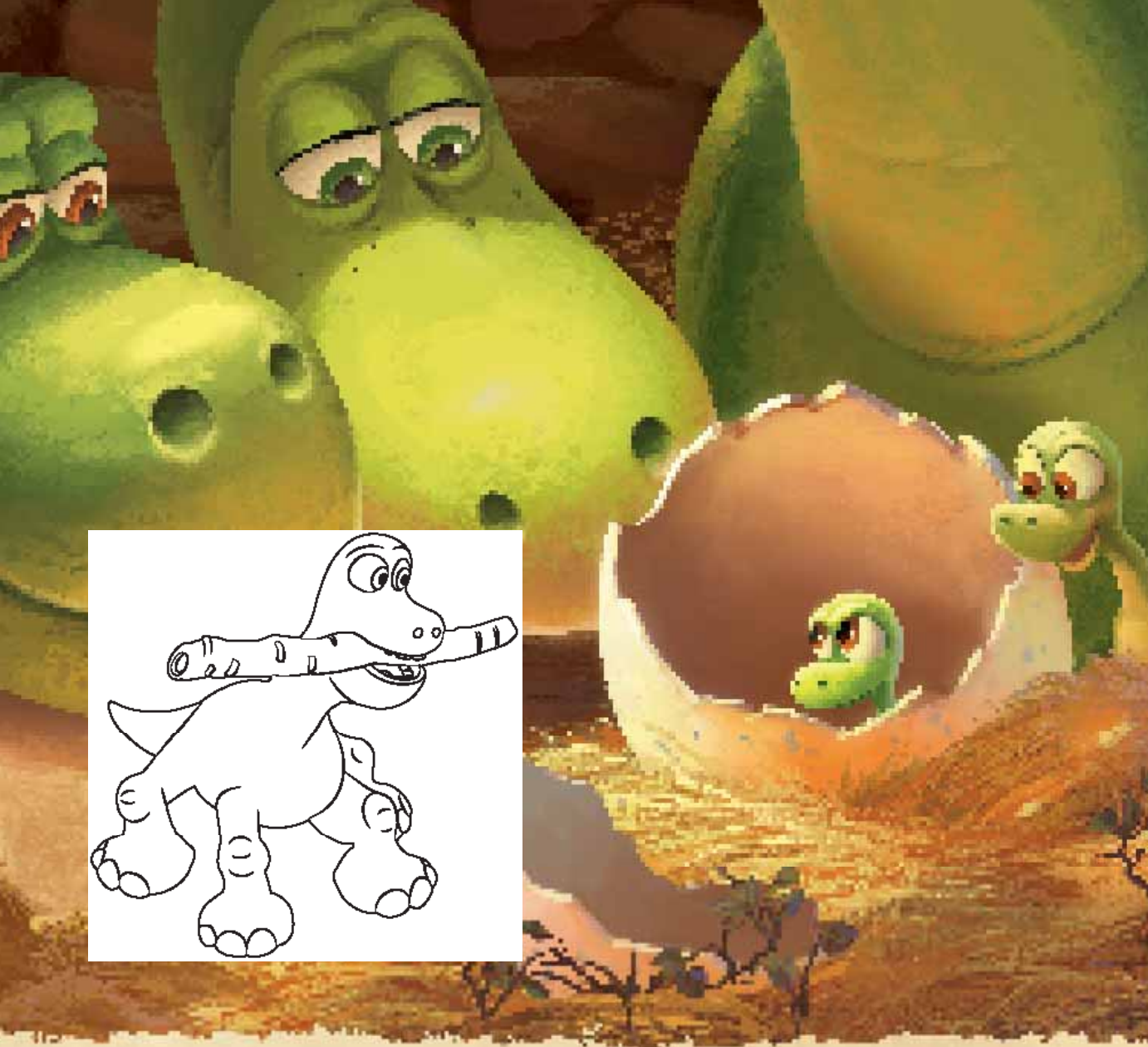

Před šedesáti pěti miliony let se vesmírem řítíl gigantický asteroid, který mířil přímo na Zemi. Těsně před tím, než dopadl na modrou planetu, vznítil se v gigantickou ohnivou kouli a... prolétl kolem Země.

Život na Zemi pokračoval. Protože dinosauři nevyhynuli, mohli se několik desítek následujících milionů let nerušeně vyvíjet. A tak se z nich stali zemědělci. Na úpatí vysoké hory hospodařili také Henry s Idou, pár apatosaurů. Jejich rodina se měla brzy rozrůst.

Když nadešel čas, Henry s Idou sklonili hlavy nad hnízdem a se zatajeným dechem čekali. Ze tří vajec v hnízdě se nejdřív vyklubala veselá slečna – Libby. Pak přišel na řadu silný bratr Buck. Uvnitř toho největšího vejce se schovával malý dinosaurus, který měl moc velký strach vylíhnout se do světa, a tak si dal nejvíc načas.

„Ahoj, Arlo,“ přivítal ho otec Henry hrdě na světě jako třetího.

Léta ubíhala a Arlo rostl, ale byl to bojácný dinosaurus a práce mu od ruky moc nešla. Jednoho večera vzal Henry svého syna na výpravu. Když dorazili na palouk ponořený do černočerné tmy, Taťka zlehka máchl ocasem. Vtom Arlovi přistálo něco drobného na nose. Malý dinosaurus vyjekl hrůzou. Taťka broučka jemně sfoukl a ukázal Arlovi, že to není strašlivý netvor, ale úžasná světluška. „Někdy musíš překonat svůj strach, abys viděl, že na světě je krásně.

Na druhý den našli Taťka s Arlem u farmy vypleněné kukuřičné pole. Rozhodli se, že to nenechají jen tak a zloděje chytí. Sledovali stopy k řece, když je zastihla silná bouře. Obrátili se rychle na cestu zpět, ale pod Taťkou se zčistajasna sesula zem a bezmocného apatosaura smetla obří vlna. Arlo zůstal na břehu řeky sám.

Bez Tačky měla celá rodina co dělat, aby si zajistila dostatek zásob na zimu. Arlo Mamce odpřisáhl, že udělá všechno, co bude v jeho silách, aby měli dost jídla. Pár dnů nato sklízel Arlo jako obvykle kukuřici, když vtom narazil na... Stejného zlodějíčka, kterého chtěli s Tačkou chytit!

„Kvůli tobě už můj Taťka nežije!“ vykřikl Arlo a pustil se za podivným zvířetem. Dostihl zloděje na břehu řeky. Zvíře mělo v puse kukuřičný klas a něco mručelo. Arlo zaútočil. Vtom oba ztratili rovnováhu a spadli do řeky.

Arlovi se naštěstí nic nestalo, ale proud vody ho rychle unášel dál a dál od domova. A co hůř! To malé podivné stvoření přežilo také! Arlovi se podařilo zvíře zahnat a pak se vyškrábat na nedaleký kopec. Ačkoli bylo z vrcholu dokonale vidět na míle daleko, domov nebyl nikde v dohledu.

Malý dinosaurus se rozhodl vydat se podél řeky zpět. Jedině tak přece mohl dojít zpátky domů. Byl unavený a hladový. Jenže když se natahoval pro ovoce vysoko na stromě, uvízla mu noha mezi kameny a nemohl se ani hnout. Na uvězněného Arla se snesla noc. Zoufalý dinosaurus nakonec vyčerpáním usnul.